

ge skjul på er faldet i god konservativ jord. Vi mener, at den indeholder mange gode forslag, og vi har konstateret, at der er sympati for det, som jeg vil sige er en af hovedproblemstillingerne, nemlig spørgsmålet om tilbagetrækningsalderen. Der er en vis åbenhed over for en justering på det område.

Når vi siger, at vi ønsker velfærdsreformer, der virker, er det, fordi problemet er større end som så. Hvis man ser på den demografiske udvikling og bare fortsætter uden at gøre noget, kommer man jo i store systematiske underskud, og den situation ønsker vi ikke.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jamen det tror jeg vi er helt enige i. Men problemet er jo bare, at Det Konservative Folkeparti ikke formår at trænge igennem i regeringen med hensyn til behovet for reformer.

Det er derfor, jeg spørger: Hvor stor vægt vil Det Konservative Folkeparti lægge på de spørgsmål, når det kommer til stykket? Gør det ikke indtryk på den konservative ordfører, når erhvervsledere og organisationer, og hvad ved jeg, understreger behovet for, at der også snakkes skat? Gør det ikke indtryk på den konservative ordfører, når Velfærdskommissionen eksempelvis påviser, hvordan man ved aktiv brug af skattepolitikken kan skabe 40.000-50.000 arbejdspladser? Er det så ikke et instrument, som burde tages i anvendelse her og nu? Det burde da være i Det Konservative Folkepartis interesse at presse på i skattediskussionen og ikke bare lægge sig fladt på maven for Venstre og Venstres skattestop.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Ja, og det er også derfor, jeg siger, at vi vil være lokomotiv i denne proces. Vi lægger os ikke på maven for nogen.

Der er jo yderligere det aspekt, at når det drejer sig om globalisering, er der hele konkurrencemomentet ved beskatning af arbejdsindkomst, og det er klart, at det også må indgå i diskussionen, at Danmark har et meget højt skattetryk; det bør vi se på. Men vi lægger os ikke på maven for nogen. Vi betragter det som et langt, sejt træk, og vi har nu lagt os i front for at fastholde presset for at få disse reformer, enten nu eller på længere sigt.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg tror, at mange, der lytter til denne debat, har det med De Konservative som med et HTH-køkken: De skuffer og lover og lover og skuffer.

Vi hører, at det går fantastisk godt, men må jeg ikke spørge hr. Christian Wedell-Neergaard: Der er talt så meget om velfærd, men ville en af de største reformer, man kunne gennemføre, i virkeligheden ikke være at skaffe de over 8.000 unge, der nu står og venter, en praktikplads, så de kan komme i gang? Der er i indeværende år sparet over 200 mio. kr. på erhvervsuddannelserne som en konsekvens af det forlig, man har indgået med Dansk Folkeparti og De Radikale, hvor man afskaffede skolepraktikken, men samtidig ved vi, at arbejdsgiverne skriger på faglært arbejdskraft, og at skolepraktikken var en motor for integrationen og for arbejdet med at skaffe unge mennesker ud på arbejdsmarkedet.

Er det ikke set med et så erhvervsrettet partis øjne et fejlgreb af dimensioner, at man samlet set er endt med at spare over en halv milliard om året på erhvervsuddannelserne, oven i købet på et område, hvor vi ved, at stort set alle får arbejde, og at stort set alle kommer i gang? Nu går de og venter på en praktikplads til ingen verdens nytte.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Vi ønsker, at man, når man har et praktikforløb, har en så tæt tilknytning til virksomheden som muligt. Det vil sige, at det skal være i samarbejde med erhvervsvirksomheder, at disse praktikforløb kører, og det er derfor, ordningen er indrettet, som den er. Situationen er jo den, at virksomhederne skal tvinges til at være med til at påtage sig ansvaret for praktikuddannelsen.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Sjældent har jeg hørt et så tåget og uklart svar, ud over at man ønsker, at virksomhederne skal påtage sig et medansvar.

Den gamle ordning var en AER-betalt ordning, altså Arbejdsgivernes Elevrefusion, og det var arbejdsgiverne, der betalte. De, der ikke tog lærlinge, betalte for dem, der tog lærlinge, bl.a. for at de kunne blive uddannet, og stort set alle kom i job, så hvorfor skal vi nu se over 8.000 unge mennesker, der gerne vil i job, vente på en praktikplads? Det er det ene spørgsmål.